

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Illvstrivm Virorum Epistolae, Hebraicae, Graecae et
Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra
aetate doctissimum diuersis temporibus missae**

Reuchlin, Johannes

Hagenoae, 1519

Hermannus Buschius Pasiphilus, Ioanni Reuchlin Phorcensi

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270838)

EPIS. ILLVST. VIRORVM AD

Doct̃or Sesseler cū hinc aliō migraturus esset, id quod dolēt̃ aīo
fero, quippe qui uir est optimus & integerrimus, priusq̃ proficisce
retur me commonuit, ut sibi uel epistolium aliquod ad te darem
Quod equidem feci q̃ libentissime, non tam eius q̃ & mea ipsius
causa. Sic enim tibi semper commendari cupio. Reliquit & nos
paulo ante Phugius noster, homo non tui modo studiosissimus,
ut certe est, sed & omni ū doct̃issimorum hominum, ut & ipse est.
Ei ad Pyrkeimerum nostrum, rarum inter germanos miraculum
litteras dedi, quibus & illi indicauī apud nos libellum Nazareni
Theologi Cæsareæ Maiestati destinatum excudi, quē & adhorta
tus una sum, uti Dialogum illum Luciani de quo aliās mihi scri
psit titulo Piscator seu Resuscitati in lucē tandem quādo scilicet
& ipse mores fere exprimit, quibus nostri Theosophistæ in doct̃is
simum quenq̃ utūt̃ur. Accepi ab Erasmo nostro litteras his diebus
in quibus tui quoq̃ mentionē facit, & de duobus opusculis a se cō
fectis in tuam credo laudem. Itaq̃ ubique a probis amaris & cole
ris unice, unicum & singulare literarum deus. Vale. Colonia VI.
ID. Septembris.

Hermannus Buschius Pasiphilus, Ioanni Reuchlin
Phorcensi.

SALVTEM & optatam uictoriam, quam ominari & preca
ri tibi non desistam, quoad eius te compotem effectū cogno
uero. Quod spero etiam citius mea & omnium amicorum
expectatione futurum, o si uideres nūc ora & uultus Theologista
rum, talis est furientis inuidiæ species, talis est insanis delirantis
uiua effigies, Inflat̃is buccis contrahunt supercilia, caperant fron
tem, lumina tragica quadam toruitate horrificant, pallent, rubēt̃
stupent, gemunt, striduntq̃ dentibus. Quidē quod tanta bile tan
raq̃ perturbatione concitantur, ut etiam impiis quandoq̃ uoci
bus non abstineant. Nam modo Reuerendissimum Cardinalem
Grimanum ut indoctum cauillantur, modo ut semper suspectum
infamant. Præterea audent aperte iactare peruersissimi homines
nisi secundum se pronūciatum in Vrbe fuerit, ab ecclesia & sum
mo eius Pontifice se defecturos, & schisma nouum suscituros.
Alii ad futurum Cōcilium prouocatos se minantur. Alii dicit̃

IO. REVCH. LIBER SECVND.

quicquid contra se statuerit Papa nullius momenti esse, neq; pro papa habendum eum qui ab se suaq; sententia dissentiat, tā cæca tam p̄ceps est arrogātia istorū, ut non pudeat etiam postulare obnoxium sibi Summum Pontificem esse, se palam omnibus ecclesiā esse distirant, sine se in rebus fidei Papam nihil decernere nec posse nec debere conclamant. Nihil hercle secius aut honorificētius de summo Pontifice loquūtur q̄ de puero sub ferula adhuc uiuente, cui nihil nisi ad p̄dagogi sui nutum integrum sit aut liberum loqui. Mera deliramenta profecto, meras insanias deblatterant apud magnates suos, quos factioni suæ fauentes habent. Cæterum ad humiliores amicos mittunt Bidelli qui uocantur, & seculi sui infamia Pepericornus, hi passim (si Diis placet) in triuuis de sententia Parisiensium disputant, cui refragari non leuius putant esse sacrilegium q̄ euangelium non recipere. Deinde quibus aurem his satis inebriauerūt, aliquod exemplar eius mox obrudunt, etiam inuitis & aspernantibus plærifq;. Sic nuper festo die diui Matthæi quum processum tuū & excōicationis contra Theologistas sententiam ualuis cathedralis ecclesiæ hic affixam honestus quidā sacerdos legeret, & pugillares tenens, inde quasdam clausulas excriberet, idem nebulo Pepericornus suo Ortuino comitatus uenit clamitans. Eho tu quid illa spectas? quin tu potius isthæc mihi legas, ostendens ei fabulam Parisiē. quam ille auersatus. Pluris inquit literas facio Apostolicas q̄ priuatas. Tum iste. Tun' pluris audes facere Spirensis episcopi adhuc pueri sententiam, q̄ lxxx. Theologiae Doctorum Parisiensium, qui (ut opinor) leporem quomodo caperet melius sciret q̄ istuc, quomodo diffiniuiam aliquā sententiam ferret. Nec hic stetit furor dementis capitis, sed eo usq; prouectus est, ut etiam Summi Pontificis autoritatem per scelus & contumeliam ludificaret. Quippe executoriales illas cū cepisset gladio lacerare. Quidam nō uereris, inquit, censuras apostolicas. Ad eam uocem furens ibi ita statim cū maxima uociferatione subiecit audientibus plus trecentis hoībus. Ego uero pili non facio oēs censuras Papæ. O linguam sacrilegā, ferro candenti p̄cidendam. Si hoc impune auferit Pepericornus, plus certe sceleribus suis ille, q̄ boni uirtutibus suis debet. Pessimo sane exemplo ista impunita

relinquantur. Sed de hoc Cerbero satis. Audi aliud. Videntes citatum Priorem suum Iacobum Hochstraten Reuerendum patrem Theodoricum Castrum ex professione fratrum Heremitarum diuini Augustini Cyrenensium episcopum, & Reuerendum antistitem Coloniensis Suffraganeum, aliquot Prædicatores continuo adierunt, rogantes, ut eis utile aliquod in hac re consilium præberet, quibus ille, Nolite, inquit, a me nunc petere consilium, a quo nullum petitis quando ordiri primum hanc telam cœpistis, ite ergo & pete xite reliqua, sed sine me. Nuper apud BERNAM Helueticorum urbem scœdissimam hæresim excitastis, fortasse libèter simile aliquid hic quoque (si fors fuat) strueretis. Narrauit istud mihi Fugius nunc Subprior Augustinensium. qui tanti te facit, ut emori etiam pro te possit. Sūt & alii certe adhuc ornatissimi quidam ciues hic, nec illi pauci numero, qui causæ tuæ constantissime fauent. Quorum omnium signifer & dux est Franciscus cognomento Strutz, uir patricius & opulentus, expertus quidem literarum, sed tamen acerrimus confutator tuorum aduersariorum, adeo ut etiam congregentem eum ipsi Theologistæ timeant. Speculum tuum ad uerbum tenet memoriter, & semper in sinu gestat, tamque in eo est exercitatus, ut nihil obiicere inimici possint, ad quod non promptissime statim ille respondeat. Vnus tantum est (quod sciam) ex optimatum factione tibi non admodum æquus, cui ut mussant quidam morigera solet esse illa bellula. Item Theologistæ, ut etiam comperi, Iacobo Hochstraten proximis diebus mille quingentis aureis per Trapezitas Romam miserunt, non ad uictum, qui Monachis tenuis esse debet, nec ad necessarias impensas litis, nam minore summa, ut reor, hæc administraretur. Sed quod uehementer suspicor & illis male uortat, ad faciendas largitiones, pro obtinendis uero suffragiis quæ iure non sperat. Nec interim hoc tacuerim. Quoniam nouissima ista citatio, complusculi Theologistæ aduersæ factionis consternati uacillare primum, deinde etiam palam despicere cœperunt. Reliqui uero qui sunt huius rei capita, magis pudore & necessitate quam uoluntate resistunt. Quare bono animo esse impero. Videbis breui, mihi crede, fractum & contusam omnium tuorum inimicorum nequiciam. Duo exemplaria citatiois, quæ

IO. REVCH. LIBER SECVND.

supererant nobis, Monasterium Vuestfaliae metropolim, & Traiecten. celebrem in finibus Hollandiae urbem per amicum fidelissimum misi, publice affigenda, quae illic Parisiensium coeptram quoque cantilenam disseminatam ab istis Theologitis audiueram. Vale & me ama. Prid. Kal. Octob. Ex aedibus meis Coloniae.

Ricardus Crocus Ioanni Capnioni
S. D. P.

ADEO te offendi mi Capnion barbaris meis & ineptis literis, ut nequaquam dignum Crocum existimes cui debeas respondere, an potius Tabellarii copia tibi defuit quam ne causari quidem potes, praesertim cum Phorcenses aliqui, qui negotiis S. Spiritus inseruiunt, serio affirmant, non ignorasse te ad nos eos profecturos. Tu mi Capnion, si ullum sit in te amicitiae specimen, non finas me tam diu carere doctissimis & iucundissimis literis tuis, quin facias potius ut de rebus tuis quas feliciter succedere audio certior a te factus inimicos tuos enecem. Tu ut me eum esse putas qui te non modo ueneretur, sed etiam obseruet, hunc quartum THEODORI librum a nobis uersum accipies, in quo honorificam mentionem de te fecimus. Utinam tibi inde honoris aliquid accedere possit. Reliquum est, ut me Rossensi commendes cui si fieri possit, uelim opus Cabalae inscriberes. Quod si feceris, non modo magnificentissimo te munere donabit, uerum etiam rem ipsam tanti faciet quanti alius quisquam nemo. Quartum nostrum rogo diligenter euoluas, admoneasque si quid non usquequaque aduersum uersum sit, quicquid enim erit, tuo iudicio & cadet & stabit. Vale Lipsiae.

Hessius Capnioni Salutem.

VIDI equidem & antea sciebam REVCHLINE doctissime (neque enim sum tam negligens gloriae) quantum isti personati impostores, uel si mauius palliata mendicabula tibi studiisque tuis molesti fuerint, neque ob id querebar meis ad te datis literis in hunc usque diem nihil te respondisse.